

Overweging zondag 16 oktober 2022 JK Venlo.

Rechtvaardigheid en bidden, daar gaat het over vandaag. De rechter vandaag geeft recht maar niet omdat hij meevoelt met de weduwe maar omdat hij eindelijk eens van het gezanik van de vrouw af wil zijn.

Hoe zit het met ons en ons rechtvaardigheid gevoel. En wat doen wij als iemand telkens aan onze deur zou staan met een vraag om hulp? En wat is recht doen en vooral wat is goed om te doen, en wat is het goede doen?

En natuurlijk zijn in nood vrienden belangrijk om terecht te kunnen ook al hebben ze niet direct de oplossing voor ons probleem alleen al het verhaal kunnen doen, het feit dat iemand je aanhoort, kan soms verlichting geven. En soms kun je met iemand dan samen kijken welke stappen die ander zou kunnen zetten al dan niet samen met jou om samen te zoeken naar een oplossing.

We merken dat gehoord willen worden ook in het verhaal van mensen in de toeslagenaffaire, in Groningen die dagelijks de gevolgen ervaren van de gaswinning, of in verhalen van vluchtelingen of dak- en thuislozen o zo belangrijk is. Oprecht luisteren, aandachtig luisteren kan verlichting geven ook al weet die ander dat wij de problemen vaak niet kunnen oplossen.

Dat oprecht luisteren en aandachtig luisteren wens je ook toe aan zij die wel iets kunnen veranderen: beleidsmakers, mensen op sleutelposities die iets te weeg kunnen brengen en wel iets kunnen veranderen zoals die rechter vandaag maar dan niet om van dat gezanik af te zijn maar uit betrokkenheid bij en op mensen, vanuit een gevoel van recht doen aan mensen.

En dat nood leert bidden, is ook een spreekwoord dat vaak nog werkelijkheid wordt bij grote nood. Maar ons bidden wordt dan vaak een vraag- of smeekgebed: God, geef mij ... of God, help mij ... God

Wanneer dan niet onmiddellijk gebeurt wat we gevraagd hebben, zijn we ontgoocheld, wankelt het geloof wellicht even. Allemaal begrijpelijk en zeer menselijk, maar toch ... En dan komt het evangelie van vandaag waarin Jezus duidelijk zegt dat God altijd ons gebed verhoort, ook al duurt het soms even. Laten we er maar gewoon vanuit gaan dat Jezus de waarheid spreekt en dat God dus al onze gebeden verhoort. En toch zit ik en u ongetwijfeld ook af en toe met de idee dat God niet luistert, zich verbergt in stilzwijgen. Een deel van dit probleem kan opgelost worden als we beseffen dat "verhoren" geen synoniem is van direct en zomaar krijgen.

Zo denken wij misschien ook ten onrechte dat God ons smeken, ons vragen niet hoort omdat Hij ons niet verhoort op de manier die wij voor ogen hadden.

De volgende tekst is daar een prachtig voorbeeld van; "Ik vroeg om kracht en God gaf mij moeilijkheden om mij sterk te maken. Ik vroeg om wijsheid en God gaf me problemen om me te leren die op te lossen. Ik vroeg om voorspoed en God gaf me hersens en spieren om mee te werken. Ik vroeg om moed en God gaf me gevaren om te overwinnen. Ik vroeg om liefde en God gaf me mensen met moeilijkheden om te helpen. Ik vroeg om gunsten, en God gaf me kansen. Ik kreeg niets waarom ik vroeg, Ik kreeg ALLES wat ik nodig had.

Een tweede probleem bij het al dan niet verhoren van ons gebed is ons ongeduld. Wij leven niet als God voor eeuwig en altijd, onze tijd is beperkt en dus willen we dat God

meteen antwoordt als wij iets vragen. Jezus zegt daarom: blijf bidden en geef de moed niet op. Want nog voor ons gebed de hemel binnendringt, is het al werkzaam: in het gebed formuleren we onze zorgen en pijn, we luchten ons hart, we geven uit handen, vertrouwen toe aan God. Dat op zich is al helend. Een uitspraak van Einstein is: "bidden verandert de wereld niet, bidden verandert mensen en mensen kunnen de wereld veranderen".

Biddende mensen staan met een andere kijk in het leven. Iemand die bidt, gelooft, erkent dat er een tegenover is aan wie men zich kan toevertrouwen. Wie gelooft, leeft vanuit een basisvertrouwen dat hij er niet alleen voor staat, dat hij zich mag gedragen weten door Iemand "die groter is dan ons hart".

En dat is de kern van het bidden: geloven. Zonder geloof wordt bidden het opdreunen van holle woorden. Wie begint te bidden, maar er al van uitgaat dat het toch geen zin heeft, die verspilt zijn eigen tijd en misschien ook wel die van God. Enkel wie bidt vanuit het vertrouwen dat God luistert en meevoelt, is echt aan het bidden. Bidden is niet eenvoudig. Soms vinden we de woorden niet en vergeten we hoe sprekend stilte kan zijn voor iemand die ons door en door kent. Soms is het moeilijk om te spreken tegen iemand die je niet ziet of hoort en toch ... blijven we bidden, soms tegen beter weten in.

Mag het zo zijn dat ons geloof mag groeien in een God die ons draagt en middels ons werkt aan rechtvaardigheid, troost, bemoediging, aan iedere mens waar wij doen wat Jezus ons heeft geleerd en voorgedaan. Als wij zo proberen te geloven en te leven vindt de Mensenzoon wellicht iets, al is het maar klein, geloof in ons mocht Hij vandaag langskomen bij ons. Dat het zo mag zijn.